

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2025/230

Karar Sayısı : 2026/110

Karar Tarihi : 13/5/2026

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Ankara 19. İdare Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU: 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Kanun'un 171. maddesiyle değiştirilen 44. maddesinin 19/11/2014 tarihli ve 6569 sayılı Kanun'un 28. maddesiyle değiştirilen (c) fıkrasının birinci paragrafının birinci cümlesinin "...*öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl içinde tamamlamak zorundadırlar.*" bölümünün Anayasa'nın 2., 13. ve 42. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi talebidir.

OLAY: Azami öğrenim süresinin sona erdiği gerekçesiyle yükseköğretim kurumuyla ilişkisi kesilen davacının söz konusu işlemin iptali talebiyle açtığı davada itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN KANUN HÜKMÜ

Kanun'un 44. maddesinin (c) fıkrasının itiraz konusu kuralın da yer aldığı birinci paragrafı şöyledir:

*"c. (Değişik: 19/11/2014-6569/28 md.) Öğrenciler, bir yıl süreli yabancı dil hazırlık sınıfı hariç, kayıt olduğu programa ilişkin derslerin verildiği dönemden başlamak üzere, her dönem için kayıt yaptırıp yaptırmadığına bakılmaksızın öğrenim süresi iki yıl olan önlisans programlarını azami dört yıl, öğrenim süresi dört yıl olan lisans programlarını azami yedi yıl, öğrenim süresi beş yıl olan lisans programlarını azami sekiz yıl, **öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl içinde tamamlamak zorundadırlar.** Hazırlık eğitim süresi azami iki yıldır. Azami süreler içinde katkı payı veya öğrenim ücretinin ödenmemesi ile kayıt yenilenmemesi nedeniyle öğrencilerin ilişkileri kesilmez. Ancak üniversite yetkili kurullarının kararı ve Yükseköğretim Kurulunun onayı ile dört yıl üst üste katkı payı veya öğrenim ücretinin ödenmemesi ile kayıt yenilenmemesi nedeniyle öğrencilerin ilişkileri kesilebilir. Yatay geçiş ve çift ana dal eğitiminin usul ve esasları ile azami öğrenim süreleri, lisansüstü eğitim usul ve esasları ile öğrenim süreleri Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir."*

II. İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Kadir ÖZKAYA, Hasan Tahsin GÖKCAN, Basri BAĞCI, Engin YILDIRIM, Rıdvan GÜLEÇ, Recai AKYEL, Yusuf Şevki HAKYEMEZ, Yıldız SEFERİNOĞLU, Selahaddin MENTEŞ, İrfan FİDAN, Kenan YAŞAR, Muhterem İNCE, Yılmaz AKÇİL, Ömer ÇINAR ve Metin KIRATLI'nın katılımlarıyla 6/11/2025 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında öncelikle sınırlama sorunu görülmüştür.

2. Anayasa'nın 152. ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 40. maddelerine göre bir davaya bakmakta olan mahkeme, o dava sebebiyle uygulanacak bir kanunun veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin hükümlerini Anayasa'ya aykırı görmesi veya taraflardan birinin ileri sürdüğü

aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varması durumunda bu hükümlerin iptali için Anayasa Mahkemesine başvurmaya yetkilidir. Ancak anılan maddeler uyarınca bir mahkemenin Anayasa Mahkemesine başvurabilmesi için elinde yöntemince açılmış ve mahkemenin görevine giren bir davanın bulunması, iptali talep edilen kuralın da o davada uygulanacak olması gerekir. Uygulanacak kural ise bakılmakta olan davanın değişik evrelerinde ortaya çıkan sorunların çözümünde veya davayı sonuçlandırmada olumlu ya da olumsuz yönde etki yapacak nitelikte bulunan kurallardır.

3. İtiraz yoluna başvuran Mahkeme, 2547 sayılı Kanun'un 44. maddesinin (c) fıkrasının birinci paragrafının birinci cümlesinin "...*öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl içinde tamamlamak zorundadırlar.*" bölümünün iptalini talep etmiştir. Anılan cümlede yükseköğretim kurumuna kayıtlı öğrencilerin, bir yıl süreli yabancı dil hazırlık sınıfı hariç, kayıt olduğu programa ilişkin derslerin verildiği dönemden başlamak üzere, her dönem için kayıt yaptırıp yaptırmadığına bakılmaksızın öğrenim süresi iki yıl olan önlisans programlarını azami dört yıl, öğrenim süresi dört yıl olan lisans programlarını azami yedi yıl, öğrenim süresi beş yıl olan lisans programlarını azami sekiz yıl, öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl içinde tamamlamak zorunda olduğu öngörülmüştür.

4. İtiraz konusu kuralda yer alan "...*inde tamamlamak zorundadırlar.*" ibaresi, anılan cümlede yer alan "...*öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl...*" ibaresinin yanı sıra cümlelerin itiraz konusu olmayan "...*öğrenim süresi iki yıl olan önlisans programlarını azami dört yıl, öğrenim süresi dört yıl olan lisans programlarını azami yedi yıl, öğrenim süresi beş yıl olan lisans programlarını azami sekiz yıl,...*" bölümü yönünden de geçerli, ortak kural niteliğindedir. Bu itibarla kuralın esasına ilişkin incelemenin "...*öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl...*" ibaresi ile sınırlı olarak yapılması gerekir.

5. Açıklanan nedenle 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Kanun'un 171. maddesiyle değiştirilen 44. maddesinin 19/11/2014 tarihli ve 6569 sayılı Kanun'un 28. maddesiyle değiştirilen (c) fıkrasının birinci paragrafının birinci cümlesinin "...*öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl içinde tamamlamak zorundadırlar.*" bölümünün esasının incelenmesine, esasa ilişkin incelemenin anılan cümlede yer alan "...*öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl...*" ibaresi ile sınırlı olarak yapılmasına OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. ESASIN İNCELENMESİ

6. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Ömer MENCİK tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükmü, dayanan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüldüğü düşünüldü:

A. İtirazın Gerekçesi

7. Başvuru kararında özetle; itiraz konusu kuralda öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarının azami öğrenim süresinin dokuz yıl olarak belirlenmesinde öğrenim görülen bölümün niteliğinin, öğrencilerin farklı öznel ve nesnel koşullarının ve öğrenme düzeylerinin dikkate alınmadığı, söz konusu sürelerin nasıl ve ne şekilde tespit edildiğinin belirlenmediği,

öğrenim süreleri açısından azalan oranda azami sürelerin öngörüldüğü, bu durumun öğrenim süreleri bağlamında eşitsizlik yarattığı, kuralın zorunlu mazeret nedeniyle azami öğrenim süresini aşan öğrencilerin de yükseköğretim kurumu ile ilişkisinin kesilmesine neden olduğu, bir öğrencinin azami sürede eğitimini tamamlayamadığı gerekçesiyle ilişkisinin kesilmesinin kamu kaynaklarının israfına yol açtığı, daha hafif sınırlama araçları yerine ilişik kesme şeklinde ağır bir araca başvurulmasının elverişli ve gerekli olmadığı belirtilerek kuralın Anayasa'nın 2., 13. ve 42. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

B. Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

8. İtiraz konusu kural, süresi altı yıl olan lisans programlarında öğrenim gören yükseköğretim öğrencilerinin azami dokuz yıl içinde öğrenimlerini tamamlamak zorunda olduklarını hüküm altına almaktadır.

9. Anayasa'nın 42. maddesinin birinci fıkrasında kimsenin eğitim ve öğrenim hakkından yoksun bırakılamayacağı belirtilmek suretiyle *eğitim ve öğrenim hakkı* herkes yönünden güvence altına alınmıştır.

10. Eğitim ve öğrenim, Anayasa tarafından doğrudan güvence altına alınmış bir haktır. Ayrıca eğitim ve öğrenim, çok özel bir kamu hizmeti olarak sadece doğrudan faydaları olan bir hizmet değil geniş sosyal fonksiyonları da olan bir hizmettir. Demokratik bir toplumda insan haklarının sağlanması ve devamı için eğitim ve öğrenim hakkının vazgeçilmez ve temel bir katkısı olduğu da açıktır (*Mehmet Reşit Arslan ve diğerleri* [2. B.], B. No: 2013/583, 10/12/2014, § 66).

11. Eğitim ve öğrenim hakkı, kamu ve özel eğitim kurumlarını kapsadığı gibi eğitimin ilk, orta ve yükseköğrenim seviyelerini de kapsar (*Sara Akgül* [GK], B. No: 2015/269, 22/11/2018, § 120; *Hikmet Balabanoglu* [2. B.], B. No: 2012/1334, 17/9/2013, § 28; *İhsan Asutay* [2. B.], B. No: 2012/606, 20/2/2014, § 34).

12. Öte yandan eğitim ve öğrenim hakkı, kamu otoritelerine kişilerin eğitim ve öğrenim almasını engellememe ödevini yüklemektedir. Eğitim ve öğrenim hakkı belli bir zamanda mevcut olan eğitim kurumlarına erişimin sağlanmasını ve bu eğitim kurumlarına devam edebilmeyi teminat altına almaktadır (AYM, E.2018/94, K.2023/10, 25/1/2023, § 85). Bu bağlamda Anayasa Mahkemesi önceki kararlarında eğitim ve öğrenim hakkının kamu otoritelerine bireyin eğitim ve öğrenim almasını engellememe şeklinde bir negatif ödev yüklediğine karar vermiştir. (*Adem Ögüt ve diğerleri* [1. B.], B. No: 2014/20527, 22/11/2017, § 44; *Yüksel Baran* [2. B.], B. No: 2012/782, 26/6/2014, § 36)

13. Kural uyarınca azami dokuz yıllık sürede öğrenimlerini tamamlamayan yükseköğretim öğrencilerinin ilke olarak yükseköğretim kurumu ile ilişkileri kesilecektir. Bu yönüyle kural öğrencileri bir eğitim kurumuna devam etme hakkından mahrum bıraktığından eğitim ve öğrenim hakkına sınırlama getirmektedir.

14. Anayasa'nın 13. maddesinde "*Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.*" denilmiştir. Buna göre eğitim ve öğrenim hakkına sınırlama getiren düzenlemelerin kanunla yapılması, Anayasa'da öngörülen sınırlama sebebine uygun ve ölçülü olması gerekir.

15. Bu kapsamda eğitim ve öğrenim hakkını sınırlamaya yönelik kanuni düzenlemenin şeklen var olması yeterli olmayıp kurallar keyfiliğe izin vermeyecek şekilde belirli ve öngörülebilir nitelikte olmalıdır.

16. Esasen temel hakları sınırlayan kanunun bu niteliklere sahip olması Anayasa'nın 2. maddesinde güvenceye alınan hukuk devleti ilkesinin de bir gereğidir. Hukuk devletinde kanuni düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır, uygulanabilir ve nesnel olması, ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesi gerekir. Kanunda bulunması gereken bu nitelikler hukuki güvenliğin sağlanması bakımından da zorunludur. Zira bu ilke hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar (AYM, E.2015/41, K.2017/98, 4/5/2017, §§ 153, 154). Dolayısıyla Anayasa'nın 13. maddesinde sınırlama ölçütü olarak belirtilen kanunilik Anayasa'nın 2. maddesinde güvenceye bağlanan hukuk devleti ilkesi ışığında yorumlanmalıdır.

17. Kuralda öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarının ne kadar sürede tamamlanması gerektiği herhangi bir tereddüde yer vermeyecek şekilde açık ve net olarak belirlenmiştir. Dolayısıyla kuralın belirli, ulaşılabilir ve öngörülebilir nitelikte olduğu ve bu yönüyle kanunilik şartını taşıdığı anlaşılmaktadır.

18. Anayasa'nın 42. maddesinde eğitim ve öğrenim hakkının sınırlanmasına ilişkin bir düzenleme yer almamaktadır. Bununla birlikte eğitim ve öğrenim hakkının mutlak ve sınırsız bir hak olduğu düşünülemez. Nitekim anılan maddenin ikinci fıkrasında yer verilen “*Öğrenim hakkının kapsamı kanunla tespit edilir ve düzenlenir.*” ifadesi ile devlete bir takdir alanı oluşturulmuştur. Eğitim ve öğrenim hakkının Anayasa'nın *Sosyal ve Ekonomik Haklar* bölümünde düzenlendiği hususu da gözetildiğinde devlete tanınan bu takdir hakkının özünde bir sınırlama yetkisi de içerdiği anlaşılmaktadır (AYM, E.2024/149, K.2025/194, 8/10/2025, § 105; *Abdulaziz Kaya ve diğerleri* [GK], B. No: 2018/35913, 9/10/2024, § 36).

19. Öte yandan Anayasa'da diğer haklardan farklı olarak eğitim ve öğrenim hakkının sınırlanması hususunda kanun koyucuyu bağlayan belli bir meşru amaçlar listesi bulunmamaktadır. Dolayısıyla kanun koyucunun eğitim ve öğrenim hakkının sınırlanması hususundaki takdir aralığının geniş olduğu ifade edilebilir. Devletin sahip olduğu takdir yetkisi, toplumun ihtiyaçlarını gözeterek yüksek öğretim kurumlarındaki öğrenim süresinin sınırlandırılmasını da kapsamaktadır. Ancak kanun koyucunun takdir yetkisinin Anayasa Mahkemesinin denetimine tabi olduğu açıktır (benzer değerlendirmeler için bkz. AYM, E.2018/94, K.2023/10, 25/1/2023, § 89; *Adem Öğüt ve diğerleri*, § 53).

20. Kuralla öğrenim sürelerine belirli bir sınır getirilerek yükseköğretimin belirli bir süre içinde tamamlanmasının öngörüldüğü anlaşılmaktadır. Bu durumun yükseköğrenim için ayrılan kamu kaynağının kamu yararına uygun şekilde kullanılmasını ve eğitimin kalitesinin muhafaza edilmesini sağlayacağı kuşkusuzdur. Dolayısıyla kuralın kamu kaynağının kamu yararına uygun şekilde kullanılması ve eğitimin kalitesinin muhafaza edilmesi amacıyla getirildiği, söz konusu amacın ise anayasal anlamda meşru bir amaç niteliğinde olduğu anlaşılmıştır.

21. Kuralla eğitim ve öğrenim hakkına getirilen sınırlamanın Anayasa'ya aykırı olmaması için aynı zamanda ölçülü olması gerekir. Anayasa'nın 13. maddesinde güvence altına alınan *ölçülülük* ilkesi elverişlilik, gereklilik ve orantılılık olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. *Elverişlilik* öngörülen sınırlamanın amaca ulaşmaya elverişli olmasını, *gereklilik* amaç bakımından sınırlamanın zorunlu olmasını, diğer bir ifadeyle aynı amaca daha hafif bir sınırlama ile ulaşılmasının mümkün olmamasını, *orantılılık* ise hakka getirilen sınırlama ile amaç arasında makul bir dengenin gözetilmesi gerekliliğini ifade etmektedir.

22. Yükseköğrenim süresine üst sınır getirilmesinin, öğrenimlerini uzun süre tamamlayamayan öğrencilerin yükseköğretim kurumu ile ilişkilerinin kesilmesine neden olacağı, bu durumun ise söz konusu öğrenciler için yapılan kamu harcamalarının sonlanmasını ve başarısız öğrencilerin sistemden çıkarılmasını sağlayacağı dikkate alındığında kuralın anılan meşru amaca ulaşma bakımından elverişli olduğu açıktır.

23. Kamu kaynaklarının ve eğitim kalitesinin korunması amacıyla alınacak önlemler hususundaki takdir yetkisi kanun koyucuya aittir. Yükseköğrenim süresine bir sınır getirilmesi de söz konusu yetki kapsamında değerlendirilebilecek araçlardandır. Dolayısıyla kuralla öngörülen sınırlamanın söz konusu amaca ulaşma bakımından gerekli olmadığı da söylenemez.

24. Diğer yandan eğitim ve öğrenim hakkına yönelik sınırlamalar orantılı olmalıdır. Orantılılık sınırlamayla ulaşılmak istenen amaç ile başvuru sınırlama tedbiri arasında aşırı bir dengesizlik bulunmamasına işaret etmektedir. Diğer bir ifadeyle orantılılık, amaç ile araç arasında adil bir denge kurulmasını gerektirmektedir. Buna göre eğitim ve öğrenim hakkına getirilen sınırlamayla ulaşılmak istenen meşru amaç ve yükseköğrenim öğrencilerinin eğitim ve öğrenim hakkından yararlanmasındaki bireysel yarar arasında makul bir orantı kurulmalıdır. Hedeflenen amaca ulaşıldığında elde edilecek kamusal yararlar kıyaslandığında sınırlama ile kişiye yüklenen külfetin aşırı ve orantısız olmaması gerekir (*Şehmus Altuğrul* [2. B.], B. No: 2017/38317, 13/1/2021, § 51).

25. Seçilen aracın ulaşılmak istenen amaçla kıyaslandığında bireye orantısız bir külfet yüklemiş olduğunun saptanması bazı hâllerde tek başına yeterli olmayabilir. Kişiye yüklenen külfeti dengeleyici mekanizmaların var olup olmadığı da büyük önem taşımaktadır. Elverişli ve gerekli olduğu hükmüne varılan aracın seçilmiş olması nedeniyle kişiye yüklenen aşırı külfeti hafifleten hukuksal mekanizmalar mevcutsa kuralın Anayasa'ya aykırı olmadığı sonucuna varılabilir (*Şehmus Altuğrul*, § 52).

26. Kuralla normal eğitim süresi olan altı yıla üç yıl daha eklenerek ancak dokuz yıllık sürenin tamamlanması hâlinde öğrencilikle ilişkin kesileceği öngörülmüştür. Dolayısıyla kural azami öğrenim süresini normal öğrenim dönemine üç yıl daha eklemek suretiyle belirlemekte bir başka deyişle normal öğrenim süresini üç yıl daha uzatmaktadır.

27. Öte yandan 2547 sayılı Kanun'un 44. maddesinin (c) fıkrasının üçüncü paragrafının birinci cümlesinde azami süreler sonunda kayıtlı olduğu öğretim kurumundan mezun olabilmek için son sınıf öğrencilerine başarısız oldukları bütün dersler için iki ek sınav hakkının verilmesi hükme bağlanmıştır. Anılan paragrafın ikinci cümlesinde de söz konusu

sınavlar sonunda başarısız ders sayısını beş derse indirenlere bu beş ders için üç yarıyıl, ek sınavları almadan beş derse kadar başarısız olan öğrencilere dört yarıyıl (sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda iki öğretim yılı), bir dersten başarısız olanlara ise öğrencilik hakkından yararlanmaksızın sınırsız, başarısız oldukları dersin sınavlarına girme hakkının tanınacağı öngörülmüştür. Paragrafın üçüncü cümlesinde ise izledikleri programdan mezun olmak için gerekli bütün derslerden geçer not aldıkları hâlde yönetmeliklerinde başarılı sayılabilmeleri için öngörülen not ortalamalarını sağlayamamaları sebebiyle ilişkileri kesilme durumuna gelen son dönem (sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda son sınıf) öğrencilerine not ortalamalarını yükseltmek üzere diledikleri derslerden sınırsız sınav hakkı tanınmıştır.

28. Anılan fıkranın dördüncü paragrafının birinci ve üçüncü cümlelerinde de derslere devam yükümlülüklerini yerine getirdikleri hâlde yıl içi ve yıl sonu sınav yükümlülüklerini yerine getiremedikleri için öğretim kurumları ile ilişkisi kesilen hazırlık sınıfı ve birinci sınıfta en fazla bir dersten, ara sınıflarda ise en fazla üç dersten başarısız olan öğrencilere üç yıl içinde kullanacakları üç sınav hakkı, not ortalamasını tutturamadıkları için hazırlık sınıfı dâhil ara sınıflarda da sene kaybeden öğrencilere diledikleri üç dersten bir sınav hakkı verilmiş; sınavların sonunda sorumlu oldukları tüm dersleri başarılarının kayıtlarının yeniden yapılacağı ve öğrenimlerine kaldıkları yerden devam edecekleri belirtilmiştir.

29. Bu itibarla kuralın normal öğrenim süresinde eğitimin tamamlanamaması durumunda okulla ilişkin kesilmesini öngörmediği, bu süreye üç yıl daha eklediği, ayrıca kuralda yükseköğrenim öğrencilerine bir eğitim kurumuna devam edebilme hakkı bağlamında bir külfet yüklenmekte ise de yüklenen külfeti hafifleten hukuksal mekanizmaların anılan Kanun'da mevcut olduğu dikkate alındığında kuralın kişilere aşırı bir külfet yüklenmediği, dolayısıyla orantılı olduğu değerlendirilmiştir.

30. Açıklanan nedenlerle kural, Anayasa'nın 13. ve 42. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir.

Kuralın Anayasa'nın 2. maddesine de aykırı olduğu ileri sürülmüş ise de bu bağlamda belirtilen hususların Anayasa'nın 13. ve 42. maddeleri yönünden yapılan değerlendirmeler kapsamında ele alınmış olması nedeniyle Anayasa'nın 2. maddesi yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

IV. HÜKÜM

4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Kanun'un 171. maddesiyle değiştirilen 44. maddesinin 19/11/2014 tarihli ve 6569 sayılı Kanun'un 28. maddesiyle değiştirilen (c) fıkrasının birinci paragrafının birinci cümlesinde yer alan *"...öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl..."* ibaresinin Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE 13/5/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Üye
Yıldız SEFERİNOĞLU

Üye
Selahaddin MENTEŞ

Üye
Kenan YAŞAR

Üye
Muhterem İNCE

Üye
Yılmaz AKÇİL

Üye
Ömer ÇINAR

Üye
Metin KIRATLI

Üye
Şaban KAZDAL